

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 369.

94de Møde.

Løvedagen den 8de Juni.

(Fortf.)

Daugaard (fortsat): Hvad dernæst angaaer de andre Endringsforslag, som ere stillede til samme Affnit af denne Paragraph, skal jeg tillade mig at anbefale i Besynderlighed det, som er opstillet under Nr. 15, ifølge hvilket den Embedsmand, som kunde attraae i sin Alderdom at erholde et mindre Embede, kunde gjøre dette uden Frygt for derved at tabe i Pension, naar han engang endelig afgik. Jeg troer, at det vilde være et Middel for Staten til at undgaae en noget tidligere Pensionering af ikke saa ganske saa Embedsmænd. — Med Hensyn til det System, som er opstillet under Nr. 1 af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District (Rothe), om hvilket jeg før bemærkede, at det var den consequenteste Gjennemførelse af den Tanke, at Pensionen var en opsparat Andeel af Embedsmandens Gage, har jeg egentlig kun een Bemærkning at gjøre, og det er den, at Systemet ved at gjennemføres kommer i Modsigelse med sig selv og just derved ophører at være System. Dersom jeg tager en hvilken som helst Embedsgage, og forudsætter, at Embedsmanden bliver staaende med den samme Gage sin hele Embedstid igjennem, saa vilde efter dette System Pensionssatsen for ham culminere med det 40de Aar; han vil da have opnaaet 100 pCt.; han bliver staaende ved denne Pensionsskørrelse indtil det 50de Aar, som ogsaa giver 100 pCt.; men derefter aftager Pensionsskørrelsen saaledes, at han ved det 55de Embedsaar kun faaer $96\frac{1}{10}$ pCt. og ved det 60de Embedsaar 90 pCt. Man vil hertil sige, at saaledes stiller det sig aldrig i Livet, thi Embedsmandens Gage vorer altid. Jeg troer dog, at vi ikke ubetinget skulle gaae ud fra den Forudsætning, at Embedsmandens Gage

nødvendigviis maa og skal vore med de tiltagende Embedsaar; jeg troer, at vi Alle vide, at vi have haft Embedsmænd, som ere forblevne i det samme Embede lige indtil deres Dødsdag, og det, uagtet de have opnaaet en meget høi Alder, og jeg troer, at just saadanne Embedsmænd, som i en beskednen Nøisomhed blive ved deres første Embede og deri varetage Embedets Gjerning, fordi de have vundet Kjærlighed til den Kreds, til hvilken de ere knyttede, og fordi de i og til dette Embede have erhvervet sig en særdeles praktisk Dvølse — jeg troer, at just saadanne Embedsmænd skulle vi holde i Være; og vi skulle vogte os for at opstille et Pensionssystem, som udsætter dem for, dersom de blive i Embedet over 50 Embedsaar, at faae en mindre Pension, end om de vare afgaaede allerede ved det 40de. Iøvrigt maa jeg tilføie, at, da mit System er sammensat af to Scalaer, saa vil jeg for Scala b, der bestemmes efter Tjenesteaarene, foretrække den, der er opstillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David). — Sluttelig maa jeg tillade mig den Bemærkning med Hensyn til Endringsforslaget selv, at der i det er indløben en Trykfeil. Jeg har tidligere tilladt mig at bemærke det for Thingets høitærede Formand; der staaer: „Det 74de Aldersaar (og derover)“. Det vil let sees, ogsaa uden min Bemærkning, at de Ord „og derover“ i de to sidste Linier ere urigtigt opførte, da Parenthesen kun har Betydning i første Linie.

Formanden: Ja, det forholder sig fuldkomment, som den ærede Taler bemærkede, det er min Feil, at jeg ikke har gjort opmærksom derpaa, men iøvrigt følger det jo af sig selv, at det er en Misforstaaelse, at de nævnte Ord ere bleyne gjentagne paa de to citerede Steder.

Soffmeyer: Da det ærede Thing har hørt udvikle flere Pensionssystemer, skal jeg fatte mig i Korthed med Hensyn til det, jeg har